

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

7:17	7:09	7:01	כניסת השבת
8:20	8:25	8:21	צאת השבת

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

מצות אהבת ישראל:

מצוה לאהב כל אחד ואחד מישראל כגופו, שנאמר: "ואהבת לרעך כמוך". אמר רבי עקיבא: "זה כלל גדול בתורה". כלומר, מצוות רבות בתורה תלויות במצוה זו, שהאהב את חברו - דאג לו וימנע מלהזיק לו.

"אהבת ישראל" כיצד?

עלינו לספר בשבח חברנו ולחוס על כבודו ועל כספו ורכושו, כמו שאכפת לנו מכבודנו ורכושונו.

יש לאהב את הזולת ולרחם עליו, כמו שאנו אוהבים את עצמנו. וכל מה שלא טוב עבורנו, נשנא ונרצה שגם לא יבוא לזולתנו. הלל הזקן אמר: "מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך - זו היא כל התורה כלה".

מצות אהבת ישראל נוהגת בכל מקום ובכל זמן. מי שהזיק ממון חברו או צער אותו באיזה דבר - חיב לשלם לו, ומלבד זאת בטל מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך".

לפי האריז"ל, טוב שיקבל כל אדם על עצמו בכל יום לפני התפלה את מצות "ואהבת לרעך כמוך", ויאמר: "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך".

אהבת ישראל היא הכנה מתאימה למתן תורה, בו עמי ישראל עמד לפני ה' באחדות "כאיש אחד בלב אחד".

(מקורות: קונטרס אהבת ישראל. אנציקלופדיה תלמודית כרך א' ע' קיא. ואהבת לרעך כמוך - הלכות ע"פ פסקי הגר"מ אליהו זצ"ל)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

יום שכולו שבת

כל שאינו מזכיר מלכות בית דוד ב'בונה ירושלים' לא יצא ידי חובתו, לפי שצריכים אנו להזכיר למלכות שמים ולמלכות בית דוד ובית המקדש. שאין ישראל נגאלים עד שיחזרו ויתבעו שלשלתם.

(בית יוסף, או"ח סי' רפ"ח)

נקודה למחשבה

שלום חברים,

בשבועות האחרונים, התחילה אצלנו 'עונה' של אסוף בולים. כבר יש לי הרבה בולים מהארץ, וחדר של אבא הביא לי בולים יקרים מכמה מדינות בחוץ-לארץ. בכל יום, אני סופר את הבולים, ובודק שכלם מסודרים ישר באלבום.

"בשביל מה אתה סופר את הבולים?", צחקק דיני, "אתה לא זוכר מאתמול כמה יש לך?"

"בכל-זאת, אני נהנה לספר ולראות אותם עוד פעם", הסברתי לה.

"דני צודק", יצאה אמא להגנתי, "כאשר משהו חביב ויקר לנו, אנו שמחים לספר זאת שוב ושוב, כדי לודא שלא חסר אף אחד. לכן, בפרשת במדבר, הקדוש-ברוך-הוא מבקש שוב לספר את בני-ישראל".

"יותר מזה", הוסיף אבא, "רש"י מסביר: 'מתוך חבתו לפניו, מונה אותם כל שעה'. ברור שהקדוש-ברוך-הוא יודע את מספר היהודים, אך הספירה מלמדת על החשיבות של כל יהודי, ונותנת את הכוח להתגבר ולעשות את רצונו".

אני מתאר לעצמי שבמשך הזמן אסף הבולים כבר פחות ירתק אותי, ואניח אותו בצד. אך כמה נפלא לדעת שהקדוש-ברוך-הוא ממשיך תמיד - כבר אלפי שנים - לחבב את עם ישראל ולקור כל יהודי!

שבת שלום, דני

עונג שבת עם צביקי מצחיקי

יתן ויתנו אחרים

אל העיר ברוד הגיעו שני יהודים תלמידי-חכמים, בשליחות מצוה חשונה. ראשית הם פנו לראש בית-הדין הגדול בעיר, רבי יחזקאל לנדא, בעל ה'נודע ביהודה' (שלימים כהן כרבה של העיר פראג).

רבי יחזקאל קבל את האורחים במאור-פנים והכניסם לביתו. לאחר שנחו מעט מן הדרך ואף שוחחו בדברי-תורה, שאדם רבי יחזקאל למבקשים. ספרו לו החכמים כי עוברים הם מבית לבית במטרה לאסוף כסף עבור מצות פדיון-שבויים.

עודד הרב את פעלתם החשובה ושאל: "מהו סכום הכסף לו אתם זקוקים?"

"שלוש-מאות זהובים", השיבו השניים. "זהו הסכום הנדרש כדי לשחרר את היהודי שאנו מבקשים לעזר לו".

קם הרב ממקומו ופנה לאחד מחדרי הבית. כעבר זמן קצר חזר הרב, ובידו שקית עם זהובים.

"זוהי תרומתי למצות פדיון-שבויים. את החלק החסר תוכלו לאסוף משאר היהודים, תושבי העיר. הם בודאי ישמחו להשתתף במצוה החשובה", אמר הרב והגיש את צרור הכסף לחכמים.

הודו החכמים לרבי יחזקאל, וכאשר ספרו את המטבעות, גלו להפתעתם כי בשקית ישנם 290 זהובים, שזהו כמעט מלא הסכום הדרוש להם... הם העריכו כמובן את תרומתו הנדיבה של הרב, אך על פניהם עלתה תמיהה.

"האם ירשה לנו לשאל את כבוד הרב שאלה?", פנה אחד החכמים אל הרב.

משהנהן הרב בראשו, שאל: "הרי הרב נתן לנו את רב הסכום - 290 דינרי זהב. רק עשרה זהובים חסרים... מדוע נמנעתם מלתת לנו את כל הסכום? הרי עשרה זהובים הם סכום פעוט ביחס לסכום הגדול שנתן".

"האם בשביל סכום זה פעוט נאלץ לטרוח ולעבר אצל בעלי-בתים נוספים?", הוסיף חברו.

חזר אליהם רבי יחזקאל והשיב: "האם שכחתם את הכתוב בפרקי-אבות? הרי בקטור לנתינת צדקה נאמר (פרק ה', אותו לומדים השבוע): 'הרוצה שיתן הוא ולא יתנו אחרים - עינו צרה בשל אחרים'."

כך ציטט רבי יחזקאל והמשיך: "אמנם זכות היא לי להשתתף במצוה זה חשובה כפדיון-שבויים. אולם, עלי לחשב גם על יהודים נוספים, ולאפשר גם להם לזכות במצות הצדקה.

הבינו החכמים והודו לרב כפלים, הן על תרומתו הנאה, והן על הלך-החשוב שלמדום.

רבי משה איסרליש, הרמ"א

זמן: נפטר בח"י באיר - ל"ג בעומר, ה'של"ב (1572). על-פי האגדה, חבר ל"ג ספרים.

מקום: נולד ונפטר בקרקוב, בה כהן כדון וכרב. למד בלובלין ומספר שנים למד עם המהר"ל והמהרש"ל.

אודותיו: מגדולי פוסקי יהדות אשכנז. כתב את ה'מפה' - הערות על השלחן-ערוך, לפי מנהגי אשכנז.

ספור: באמצע כתיבת חבורו, נודע לו כי הבית יוסף הוציא חבור דומה. וכך הוא מתאר: "וכאשר התחלתי [לכתב] הלכות חלה, אהזני פלצות ולבשני חלחלה, בשמעי [כי] נר ישראל, ראש הגולה... אסף וחבר ספר 'בית יוסף', אשר כל רואיו ידעו את מעלתו ואת טובו... אז נבהלתי, שפעל הריק פעלתי, ושגעתי לריק ולבהלה". לבסוף הוא החליט להוסיף את פסקיו לשלחן-ערוך.

משתעשעים

בתפוזרת שלפניכם מסתתרות שמות כל הפרשות בחומש במדבר. לאחר שתסמנו אותם, תוכלו להרכיב מהאותיות שנשארו שם של אחד השבטים.

ר	י	ו	י	ע	ס	מ
ב	ל	ק	ש	ל	ח	ט
ד	ס	ר	א	ש	נ	ו
מ	פ	ח	ק	ת	פ	ת
ב	ה	ע	ל	ו	ת	כ

רשמו את השבט שקבלתם מהאותיות המיותרות.

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרטים

פתרון לגיליון 212: כרפס, מגיד, צפון, רחצה, קדש, כורך, נרצה. הזוכה: מושקי דייטש, פתח תקווה.

לזכות הרך הנולד מנחם-מענדל שי'

למשפחת ר' שלום-דובער דיקשטיין, מלבורן אוסטרליה.

והרך הנולד מנחם-מענדל שי'

למשפחת ר' אליהו דיקשטיין, מוסקבה רוסיה.

פרטים והרשמה בבית חב"ד

ילדים מכל העולם מתאחדים יחד
 בכתיבת ספר תורה שנכתב בירושלים העתיקה

לכל ילד/ה אות אחת בלבד!

נרשמים ומקבלים הביתה תעודה יפה עם שם הילד וציון הפרשה שבה מופיעה האות שנקנתה

יש לי אות
 בספר התורה
 המיוחד
 של ילדי ישראל